

Ezek meg?rültek! - Tarlós és a biblia

2013 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Budapest f?polgármestere kiakadt azon, hogy egykori szocialista képvisel?társa a Zsoltárok Könyvéb?l idézett neki: „Boldog, aki a nyomorultra gondol; a veszedelem napján megmenti azt az Úr” (41,2).

Mivel ? hisz az Úrban, gondolom, mélységesen ízléstelennek tartja, hogy holmi istentelen (elvégre mi mások lehetnének!) baloldaliak az ? „keresztényien” antiszociális és szegényellenes hajléktalanpolitikáját

bibliai/ószövetségi idézetekkel fikázzák. Annál is inkább, mivel ? is olvassa a Bibliát. Igaz, nem annyira az Ószövetséget, sokkal inkább az Újszövetséget. Akik tehát ezen a vonalon zsidózással vádolják, tévednek. A teológiai kérdésekben minden bizonnyal Dr. Semjén Zsolttal konzultáló f?polgármester ugyanis tudja, hogy a zsidóságnak nincsen Ószövetsége; az csak a keresztényeknek van. Kezdetben nekik sem volt, mert számukra csak az Írások léteztek, beleértve a Zsoltárok Könyvét is.

De miután a nagyegyházi vonal a 2. században sikeresen ellenállt **Markionnak**, aki nem akart zsidó írásokat, lassan-lassan kialakult a keresztény Biblia, Ó- és Újszövetséggel. Az ókeresztény szerz?k azonban sohasem tekintették mellékesnek vagy másodlagosnak az ószövetségi könyveket, ahogy azt az els? századokban keletkezett könyvtárnyi kommentár beszédesen bizonyítja. Vajon markionita lenne Tarlós István? Ha javasolhatom: **olvassa a prófétákat!** Nem másért, hanem azért, mert Isten többnyire a szegények (vagyis a gyengék, elnyomottak, kisémmizettek) érdekében szólal meg, ?ket veszi védelmébe a felfuvalkodott és g?gös hatalmasokkal szemben. „Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szív?eket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak.” (Iz 61,1)

Tarlós szavaiban a kódolt zsidózás máshol van. Mivel vallási és teológiai „kulturáltságával” le akarta ny?gözni, hengerelni a hallgatóságát, ezért a fölényes kioktatást választotta: ötletszer?en kiollózni idézeteket, és rosszul alkalmazni ?ket, ez „farizeus magatartás”. „Így jár az – nyilatkozta magabiztosan – aki egy darabig bérmálkozik.”

Tarlós István az ismereteit természetesen újszövetségi olvasmányjaiból meríti. Ott ugyanis Jézus és a korai Krisztus-hív? zsidók legádázabb ellenfelei a farizeusok. Hogy kik is ?k valójában, az már messze túlmutat a f?polgármester érdekl?désén. Pedig érdemes lenne kicsikét neki is haladni a korrallal meg a modernebb teológiával. Lehet, hogy a „nemzeti-keresztény” politikai garnitúrára is ráférne némi kötelez? hittan (heti két alkalommal egy évig). A mai **katolikus álláspont** szerint ugyanis: „A farizeusok komoly vallási törekvései elismerést érdemelnek, sok tekintetben ?k voltak az ósz-i kinyilatkoztatás letéteményesei és meg?rz?i. Jeruzsálem pusztulása után ?k tartották f?nn a zsidóságot és a zsidó kultuszt.”

Ami pedig a „darabig bérmálkozni” tarlósi gyöngyszemet illeti, ennek értelmezésébe bele se merek vágni. Ezt csak csodálni lehet, és minél el?bb gránitba vésní a Székesf?város legnagyobb dics?ségére. Ennyi mindenképpen jár Budapest lángelméj? f?polgármesterének!

Tarlós beszédének azonban voltak más, figyelemreméltó elemei is, amelyek elkerülték a média figyelmét. Ilyen például az, hogy az aluljáróban él? szerencsétlenek olyan problémát jelentenek, amelyet *kezelni kell*. Nem megoldani; *kezelni*. A lázári alapigazságot („akinek nincs semmiye, annyit is ér”) lefordítva: van-e egyszer?bb megoldás a törvényi er?vel megvalósított „eltakarításnál”? Akik pedig demagóg és kezelhetetlen ötletekkel jönnek el? (pl. lakáskiutalás), azok tulajdonképpen civil szervezeteknek álcázott anarchisták (értsd: kommunisták) – ráadásul „manipulált közvélemény kutatási eredményekkel” hozakodnak el? „ismeretlen nev? kutatóktól”. Nem lehet, hogy saját tábora gyakorlatának ismeretében Tarlós úr elszólta magát?

Végezetül, a Bibliát ötletszer?en ollózzgató „farizeusként”, mindenképpen egy jézusi igét ajánlok a f?polgármester figyelmébe: „Amikor eljön dics?ségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal fönséges trónján. Elébe gy?lnek mind a nemzetek, ? pedig különválasztja ?ket egymástól, ahogy a pásztor különválasztja a juhokat a kosoktól. A juhokat jobbjára állítja, a kosokat pedig baljára. Aztán így szól a király a jobbján állókhöz: Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetét?l nektek készített országot! Éhes voltam, és adtatok ennem. Szomjas voltam, és adtatok innom. Idegen voltam, és befogadtatok. Nem volt ruhám, és felruháztatok. Beteg voltam, és meglátogattatok. Börtönben voltam, és fölkerestetek. Erre megkérdezik az igazak: Uram, mikor láttunk éhesen, hogy enned adtunk volna, vagy szomjasan, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogathattunk volna? A király így felel: *Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül egygel is tettetek, velem tettétek.* (Mt 25, 32-40).

A cikk szerz?je (sic!) - Jakab Attila, teológus

<http://www.galamuscsoport.hu>

Ajánló

